
SLOVO ÚVODEM

Vážení příznivci české urologie a zejména časopisu Česká urologie,

stávající šéfredaktor České urologie doc. MUDr. František Záfura se po zralé úvaze rozhodl po deseti letech skončit v této funkci a výbor ČUS ČLS JEP po výběrovém řízení konaném 12. 6. 2007 obsadil toto místo novým šéfredaktorem. Právě doc. Záfura stál za zrodem našeho časopisu. Za jeho dosavadní práci je potřeba je mu i jeho nejblíže spolupracovnícům a spolupracovníkům poděkovat. Když jsem se v červnu 2007 dozvěděl, že jsem od výboru ČUS dostal důvěru funkci šéfredaktora vykonávat, mísila se ve mně řada až protichůdných pocitů. Nechci vás jimi dopodrobna zatěžovat, a tak dovolu jen některé úvahy, které doufám budou zajímat i Vás.

Tou první úvahou bylo, zda má vůbec smysl časopis Česká urologie dále vydávat. A odpověď zní jednoznačně: ano. Ano, ve světě je řada prestižnějších urologických časopisů, které mají impact factor, či které jsou alespoň excerptovány či indexovány v uznávaných databázích (MEDLINE, SCOPUS, Web of Science a další). V nich bude samozřejmě pro české urology velkou ctí a díky novým hodnotícím kritériím (u získávání vědeckých a pedagogických hodnot, při hodnocení grantů atd.) i povinností publikovat. Ale jen malý zlomek publikační aktivity českých urologů je možno umístit do těchto nejprestižnějších časopisů. Nicméně i ostatním stále ještě kvalitním pracím je třeba dát prostor. Je také potřeba dát prostor začínajícím autorům. Aby měli kde získávat své publikační zkušenosti. Sportovci také nejezdí na svůj první závod rovnou na mistrovství světa či olympiádu. Časopis Česká urologie dále dává prostor srovnat možnosti světové urologie s podmínkami v naší zemi (zejména finančními, personálními a organizačními). Ne vše, co je možné např. v USA, lze provádět v ČR z celé řady důvodů. Upřímně řečeno, pro řadu z nás je stále větším argumentem, že se nějaká metodika začala provádět v sousedním městě, než že se provádí již řadu let kdesi v zahraničí. A v neposlední řada nesmíme zapomínat na naše čtenáře. Ne každý si libuje ve čtení v cizím jazyce.

Vždyť nedostatky ve znalosti cizích jazyků dané zejména jejich výukou-nevýukou v minulém režimu si střední a starší generace ponese s sebou až do hrobu.

Další věcí, která se doufám změní, je struktura časopisu. Páteří zůstanou nadále původní vědecké práce. Ale zde musíme přihlídnout k trendu posledních let, tedy k medicíně založené na důkazech (EBM – evidence based medicine). Proto bude potřeba se postupně přesouvat od kazuistik a retrospektivních kohortových studií ke studiím prospektivním, pokud možno randomizovaným. Tyto původní práce chceme obohatit vždy jedním kvalitním souhrnným článkem na aktuální téma a budeme se snažit dát prostor i jiným sdělením (zprávy ze sjezdů, recenze, abstrakta z menších konferencí včetně zasedání spolků ČLS JEP). Doufám, že najdeme i ochotné kolegy, kteří budou schopni a ochotni dát k některým článkům fundovaný komentář.

Jak jste si možná už všimli, došlo i k reorganizaci redakční rady. Zejména vznikla několikačlenná výkonná redakční rada. Ta se vedle šéfredaktora bude velmi těsně podílet na každodenní tvorbě časopisu. Zabezpečí, aby časopis fungoval i při výměně či nepřítomnosti šéfredaktora a nedovolí, aby v časopise převážily názory jediné osoby.

Budeme se snažit posunout časopis i do vod mezinárodních, dostat jej do uznávaných zmíněných databází, získat kvalitní zahraniční autory, ale je to běh na dlouhou trať s velmi nejistým výsledkem. Ale pokusíme se o to, to slibuji.

Na závěr dovolu prosbu. Časopis nemá sloužit šéfredaktorovi a redakční radě, ale Vám, čtenářům. Prosím proto, abyste se co nejaktivněji podíleli na tvorbě časopisu. Jakékoliv nápady z vaší strany jsou vítané. A zejména se těšíme na vaše kvalitní příspěvky.

18. 9. 2007

Váš Milan Hora,
nový šéfredaktor